

Minnetale

Ja, hva skal man si? Når jeg på fredag fikk høre at Kyrre var død, ble jeg stum. Visste ikke hva jeg skulle si eller hva jeg skulle gjøre. Det var tross alt snakk om Kyrre – gutten som var min første venn, og den beste vennen jeg har hatt. Vi vokste opp i lag, og jeg kan ikke huske hvordan vi møttes – han har liksom alltid vært der i livet mitt.

Det jeg kommer til å huske med Kyrre var hvordan jeg gledet meg til å dra hjem fra barnehagen, for da kunne jeg leke sammen med Kyrre.

Jeg kommer til å huske tiden vi hadde på barne- og ungdomsskolen sammen. Jeg kommer til å huske alle de gode diskusjonene vi hadde om fjernt og nært (politikk, film, musikk, universet, livet).

Jeg kommer til å huske da vi lærte oss å sykle uten å holde i styret, og vi syklet helt fra toppen av Framnes og helt ned til Rådhuset uten å være borti styret i det hele tatt med hendene.

Jeg kommer til å huske den gangen jeg og Kyrre lekte med en lighter i skogen rett ved flyplassen, og ting gikk litt ut av kontroll. Det ble en del oppstyr rundt det der, og jeg hører det har blitt en legende på Storholtet.

Det var Halloween på tirsdag, og jeg kommer aldri til å glemme da jeg og Kyrre og mange andre fra klassen vår var hos Tov og skjærte ut ansikter i gresskar og dykket etter epler med munnen i en balje med vann.

Jeg kommer til å huske smilet hans - ja, dere vet alle hvilket smil det er jeg prater om.

Jeg kommer til å huske lærelysten hans og hvor smart han var. Uten hjelp fra Kyrre tror jeg ikke at jeg hadde fått ståkarakter i verken matte eller naturfag på ungdomsskolen.

Jeg husker hvor moro vi hadde det når vi lagde alle filmene på ungdomsskolen, som et samarbeid mellom Praktisk Prosjektarbeid og Engelsk Fordypning, sammen med Morten Hanssen, Svein Ivar Olsen, Tord Andersen, Frank Føre og Stian Simonsen.

Jeg kommer til å huske hvordan vi ved flere anledninger brukte mer enn en time på vei hjem fra barneskolen fordi vi ribbet alle ripsbærbusker på veien hjem.

Jeg kommer til å huske tiden da vi samlet oss hos Svein Ivar og spilte Medal of Honor etter tur.

Jeg kommer til å huske tiden da jeg og Kyrre satt ved PCen i loftsstua hos han og spille dataspill og høre på Kaizers Orchestra.

Jeg kommer til å huske da vi spilte Call of Duty sammen – ja, statistikken viser faktisk at Kyrre spilte det 844 timer til sammen – selv har jeg bare spilt 175 timer og det var jeg som anbefalte spillet til Kyrre. Kyrre hadde bestandig vært glad i dataspill, og han var god i de fleste. I løpet av uken som har gått har jeg fått mange henvendelser og kondolanser fra gamingmiljøet.

Jeg kommer til å huske all tiden vi brukte i skogen på Storholtet, og hvordan det var når alle ungene på Storholtet samlet seg i gata utenfor huset til Kyrre og familien hans når vi skulle spille dø'ball.

Jeg har så mange minner, som jeg er glad for å ha. Vi hadde 15 gode år sammen, og jeg er takknemlig for dem, selv om jeg gjerne skulle ha hatt 65 år til. Bestevenner for alltid.